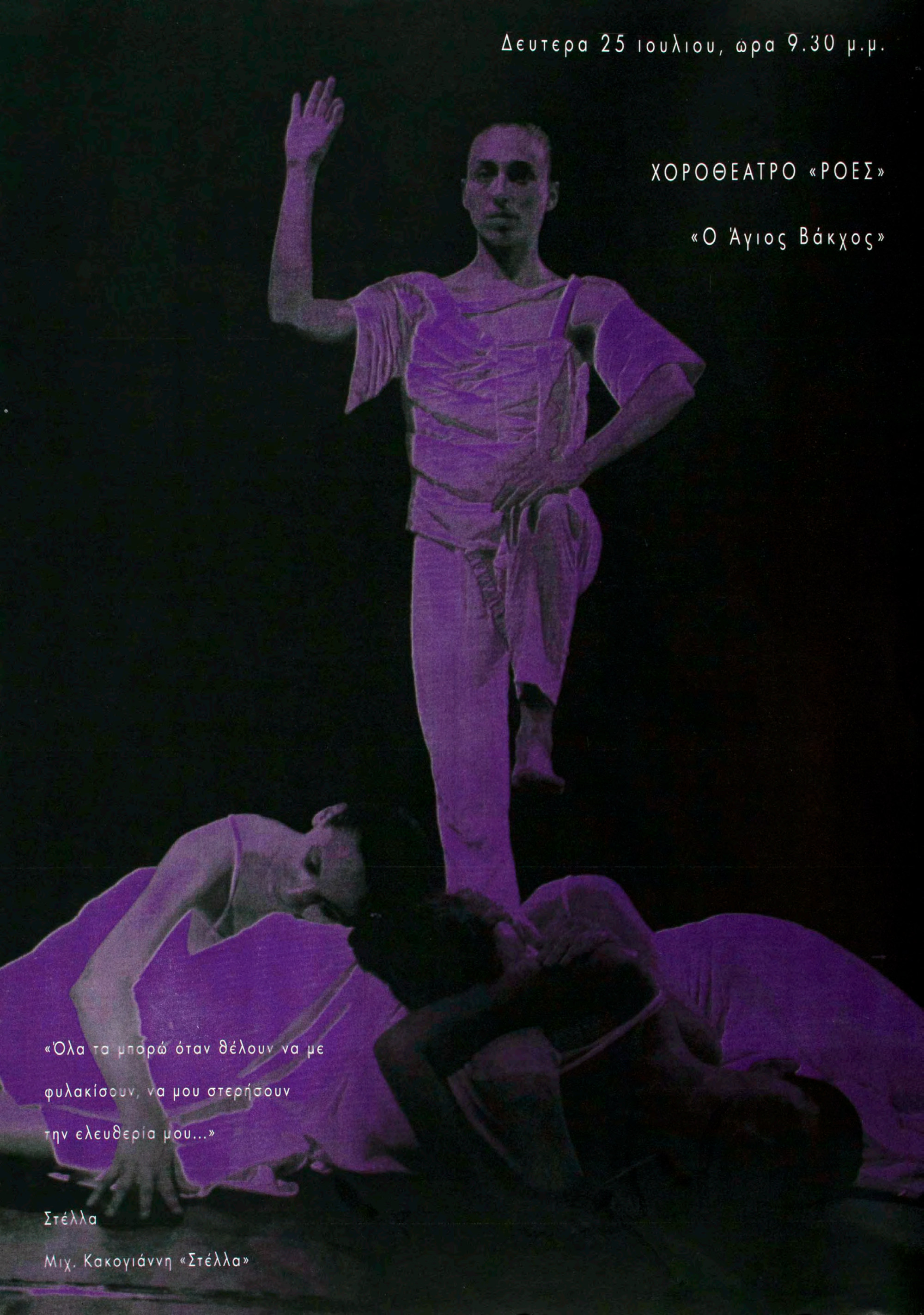

Δευτέρα 25 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ «ΡΟΕΣ»

«Ο Άγιος Βάκχος»

«Όλα τα μπορώ όταν θέλουν να με
φυλακίσουν, να μου στερήσουν
την ελευθερία μου...»

Στέλλα

Μιχ. Κακογιάννη «Στέλλα»

«Εδά τραπέζιν όμορφο με καμουχά στρωμένο»

Μουσική επιμέλεια : Λάμπρος Λιάβας

Κοστούμια : Καλλιόπη Κοπανίτσα

Καπέλα : Δήμητρα Καίσαρη

Χορογραφία : Σοφία Σπυράτου

Χορεύουν :

Ερωτικό : Μαρία Ναυπλιώτου, Μαρουσώ Καραλέκα, Σπύρος Βλάχος

Νύφη : Μαρουσώ Καραλέκα, Λένα Γολεμάτη, Έλενα Κουρκούλη

Θρήνος : Αλέκος Καρύδης, Λούμπα Πέκοβιτς, Σοφία Σπυράτου, Μαρουσώ Καραλέκα

Ξενιτειά : Βάσια Λιουάκη, Τζέιμς Ντα Σίλβα

Γιορτές της Άνοιξης : Λένα Γολεμάτη και οι

Χρύσα Βαρβάκη, Βαρβάρα Παξιμαδά, Τάνια Μπάμπικινα

«Ο Άγιος Βάκχος»*

Χορικά από τα έργα του Αριστοφάνη «Νεφέλες», «Θεσμοφοριάζουσες», «Λυσιστράτη».

Μουσική : Ελένη Καραϊνδρου, Γιάννης Μαρκόπουλος, Γιώργος Κουρουπός

Νεφέλες : Η ομάδα και Λένα Γολεμάτη.

Ύμνος στον Απόλλωνα : Τζέιμς Ντα Σίλβα

Θεσμοφοριάζουσες : Η ομάδα

Λυσιστράτη : Μυρίνη Βάσια Λιονάκη

Κινησίας : Σπύρος Βλάχος

Πόλεμος : Τζέιμς Ντα Σίλβα

Θεσμοφοριάζουσες : Η ομάδα

Κοστούμια - μάσκες : Ιωάννης Παπαντωνίου

Βοηθός ενδυματολόγος : Βασίλης Ζηδιανάκης

Μεταφράσεις :

Νεφέλες : Κώστας Βάρναλης

Θεσμοφοριάζουσες : Παύλος Μάτεσης

Χορογραφία : Σοφία Σπυράτου

Χοροθέατρο Ροές

Τον Νοέμβριο του 1989, η Σοφία Σπυράτου ίδρυσε το Χοροθέατρο Ροές, με σκοπό την ανάπτυξη του χορού, του θεάτρου και της μουσικής, την προώθηση της έρευνας για τις τέχνες αυτές και την εμπέδωση των ελληνικών στοιχείων τους.

Στις χορογραφίες που δημιουργεί δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην χρήση των στοιχείων της ελληνικής παράδοσης (μουσική, χορός, λαϊκά δρώμενα), σε συνδυασμό με τις μεθόδους και τεχνικές του σύγχρονου χορού και θεάτρου.

Στοχεύει επίσης στην ανάδειξη νέων καλλιτεχνών και στην οργάνωση μουσικών παραστάσεων στο κέντρο και την επαρχία.

Το Χοροθέατρο Ροές είναι πολιτιστικό σωματείο, μη κερδοσκοπικό, επιχορηγούμενο από το υπουργείο Πολιτισμού και τον όμιλο επιχειρήσεων Μαρινόπουλου.

«Εδά τραπέζιν όμορφο, με καμουχά στρωμένο

Ο βασιλιάς κι ο Μαυριανό κι ο Μικροκωνσταντίνος
αντάμα τρώγαν κι έπιναν στου πλάτανου τη ρίζα...»

Από τους πρώτους στίχους του δημοτικού τραγουδιού, η έμπνευση με οδηγεί στο να παραλληλίσω τη ζωή με το όμορφο τραπέζι. Στρωμένο μ' όλα τα γλυκά και τα πικρά που πρέπει κανείς να δοκιμάσει, το τραπέζι κέντρο του ζευγαριού, της οικογένειας, της ομάδας. Με τονό τη ζωή και το θάνατο και θέματα τον έρωτα, τις γιορτές της άνοιξης, το θάνατο, την ξενιτειά και τη γέννα. Δεμένο άρρηκτα με τη δημοτική μουσική και ντυμένο τη δυναμική και τις εικόνες που από την αρχαία αγγειογραφία μέχρι τους δημοτικούς χορούς σηματοδοτεί την ελληνική ομορφιά. «Ο δε μελιώδης ρυθμός ας στυλωθεί εις το κέντρο της εθνικότητας και ας υψώνεται κάθετα, ενώ το νόημα από το οποίο πηγάζει η ποίηση και το οποίο αυτή υπηρετεί, απλώνει βαθμηδόν τους κύκλους του» – Διονύσιος Σολωμός.

Θά 'θελα να τονίσω τη σημασία που 'χει για μένα αυτή η σύνδεση των χορικών του Αριστοφάνη με το ύφος τόσο των ίδιων των χορικών τελετών –γιορτών– ύμνων στο Βάκχο και τους άλλους θεούς, όσο με το μουσικό ύφος στο οποίο γράφτηκαν. Ρυθμολογία ελληνικών δημοτικών χορών 7/8, 9/8 κ.λπ. και άμεση αναφορά στα ελληνικά χριστιανικά πανηγύρια. Κι έτσι με οδηγό το Διόνυσο, Βάκχο χαρούμενο ή Άγιο Χριστιανό, προσπάθησα να οδηγήσω τη γιορτή των χορικών μέσα απ' αυτό το διαχρονικό πανηγύρι της ζωής και της άνοιξης. Θά 'θελα να ευχαριστήσω θερμά τους συνθέτες που παραχώρησαν τις μουσικές των χορικών, αποσπάσματα των συνθέσεων για ολόκληρες τις κωμωδίες που γράφτηκαν για τις παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου και του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδας.

* Τίτλος δανεισμένος από το ομώνυμο βιβλίο του Αλέξη Σολωμού